

वच्छेदकत्वन्तु यावद्योविजातीयस्वर्गव्यक्तयः प्रत्येकं तत्-
पूर्वज्ञापयितुं विजातीयस्वर्गोत्पत्त्यधिकरणनि-
ष्ठसावच्छिन्नोत्तरत्वसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छे-
दकान्यत्वमिति यावत् एवमप्येऽपि सर्वत्र बोध्यम् ।
कार्यत्वं कारणत्वज्ञातिरिक्तपदार्थ इत्यभिप्रायेणोदमित्यपि
कथितम् । ननु भवन्त्येऽपि विधिप्रत्ययात् कार्यत्व
रूपेणापूर्वावगमेऽपि तस्य स्वर्गसाधनत्वं नावगतं तथा
च तावन्मात्रज्ञानात् कथं प्रत्यक्षसत्तरकालं परम्प-
रया स्वर्गसाधनत्वावगमः परम्परसाधनत्वस्यापूर्व-
निष्ठसाधनतावृत्तित्वात् । न च कार्यवत् साक्षात् साध-
नत्वस्यापि विध्यर्थतया तस्य च समानपदोपपत्तयया
कार्य एवान्वयादपूर्वस्य स्वर्गसाधनत्वावगम इति वाच्यं
तथापि कार्यमात्रस्य विध्यर्थत्वपक्षेऽप्रतीकारादित्यत आह
कार्यताविधिपक्ष इति । कार्यत्वमात्रस्य विधिप्रवृत्ति
निमित्तत्वपक्षे इत्यर्थः सात्वपदादिदृष्टसाधनत्वमात्रस्य व्यव-
च्छेदः तेन संख्यादेर्विध्यर्थत्वेऽपि न कतिः । कृतिसाध्यत्वस्य
प्रत्यक्षकृत्यत्वपक्षे कार्यमात्रस्य विधिप्रकृत्यत्वपक्षेऽपीत्यर्थः ।
सात्वपदादिदृष्टसाधनत्वव्यवच्छेदः । अन्यप्रकारतयेति
कृतिसाध्यत्वान्वयप्रयोजकरूपतयेत्यर्थः । साधनत्वं पदानु-
पस्थितमपि स्वर्गसाधनत्वं घटेन जलमाहरेत्वादी अप-
दार्थस्यापि चिद्वैतरत्वस्य भानवदिति भावः । यद्यपि
अपूर्वो कृतिसाध्यत्वान्वयबोधे स्वर्गसाधनत्वस्यान्वयप्रयो-
जकरूपतया योग्यतात्वे शाब्दबोधात् पूर्वमपूर्वं तज्ज्ञा-
नमसम्भवि अपूर्वस्य शाब्दबोधात् पूर्वमज्ञानात्, तथापि
परमये बोधनीयपदार्थे बोध्यताज्ञानं न कारणं बोध-
नीयपदार्थस्यापूर्वत्वात् किन्तु पदार्थतावच्छेदकाव-
च्छिन्ने कश्चित्स्य ज्ञानं तच्च प्रकृतेऽपि सम्भवति कार्यत्व
रूपेण घटादावेव जलाहरणरूपकार्यसाधनताज्ञान
सत्त्वादिति निगर्वः । स्वयमुपसंहरति अत इति स्वर्ग-
साधनतार्हमिति साक्षात्स्वर्गसाधनत्वस्यान्वययोग्य-
मित्यर्थः । क्रियाकार्यतानिर्वाहकमिति कार्योपस्थिति
रिदृष्टसाधनताज्ञानं ततः कृतिरिति प्रणाल्या क्रियायाः कृति
साध्यतानिर्वाहकत्वमित्यर्थः लिङाद्यर्थ इति आदिपदात्त-
व्यादिपरिग्रहः ।

शब्दचिन्तामणौ स्थानान्तरे गुरुमते वैदिकलिङादेः
कार्यत्वेनापूर्ववाचकता शङ्कापूर्वकं दर्शिता यथा ।

“नन्वपूर्वं व्युत्पत्तिविरहः तथा हि प्रसिद्धार्थे स्वर्ग-
पदसमभिव्याहारान्यथातुपपत्त्योपस्थिते शक्तिर्पहीतव्या

न च शब्दानुभावात् पूर्वमपूर्वमुपस्थितं मानाभावात्
अपूर्वत्वव्याघातादवाच्यत्वापाताच्च । न च लिङादिना
तदुपस्थितिः व्युत्पत्त्यनन्तरं तद्वृत्तावस्थोपस्थित्यात् । न च
कार्यत्वेनोपस्थिते तत्र शक्तिग्रहः उपलब्धश्च हि सा-
रणमनुसापनं वा व्यग्रहीते सम्बन्धापहात् अथक्यमिति ?
सैवम् कार्यधर्मिणि कार्यतुने न शक्तिपहात् कार्यत्वविशिष्ट-
स्योपस्थितमेव ततोन्विताभिधानदशायां यागविषयकं कार्य-
मित्यनुभवः स्वर्गकामायोग्यतया घटादिकं तिरस्कृत्य क्रिया
भिन्ने योग्यतावयाद्यागविषयकापूर्वं पर्यवस्यति, नत्वपूर्व-
त्वेन शक्तिपहो न वाऽपूर्वं कार्यमित्यनुभवः भवति च
सामान्यतः सम्बन्धबुद्धिः सहकारिवशाद्विशेषबुद्ध्यापयः
यथातैव कर्तृमात्रसम्बन्धपहात् कर्तृविशेषबुद्धिः । ननु
कार्यत्वेनापि किं घटादौ शक्तिग्रहः एतापूर्वं उभयत्र वा ?
नादाः, अन्यप्रतिपक्षावन्त्यशक्तिपहातुपयोगात् । नान्यौ,
प्रागतुपस्थितेरिति चेत् ? न येन हि रूपेण शब्देनानुभवो
जन्यते तेन रूपेण शक्तिग्रहः पदार्थस्मरणञ्च शब्दानुभव-
हेतुः । नहि प्रमेयत्वेन शक्तिग्रहः पदार्थस्मरणञ्च घट-
त्वेन शब्दानुभवहेतुः । एवञ्च घटादावेव कार्यं शक्तौ
लिङिति शक्तिग्रहः ततः कार्यमिति स्मरणं ततो योग्य-
तादिवशात् प्रचरद्द्रव्यगुणकर्मोपि कार्याणि विज्ञाय वाग
विषयकं कार्यमित्यनुभवो भवत्पूर्वमात्रमन्ते योग्यत्वाच्च
तस्य स्थायित्वलाभः । अतएव वाक्यार्थानुभवमात्रविषयत्वा-
त्तदपूर्वम् । न च स्मृतानामाकाङ्क्षादिवशादन्यबोधः
पदेन क्रियते, नचापूर्वं स्मृतिगोचर इति वाच्यं ? शक्ति-
ग्रहपदार्थस्मरणशब्दानुभवानां समानप्रकारकतामात्रेण
हेतुहेतुमद्भावावधारणात् ज्ञापनादावश्यकत्वाच्च । न च
कचित् सहचारमात्रेणान्वयप्रतियोगिन एवोपस्थितिरथा,
गौरवात् गोपदादूर्ध्वगवाननुभवप्रसङ्गाच्च, विशिष्टवैशिष्ट्य
बोधे सर्वत्र तथैव, अन्यथा पर्वतीयधूमव्याप्राप्यहेतु
इति चेत् न, येन रूपेण व्याप्राप्यहस्तेन रूपेण व्याप्यत्वेन
वा पक्षधर्मतापहोऽनुमिती कारणमस्तु क्लियता । अपि च
सा यद्यस्ति समापि, नास्ति चेत्तवापि । किञ्च तव दर्शने
नास्तीति स्मृतामपूर्ववाच्यता कार्त्तत्वेन हि रूपेणा-
पूर्वस्यापि शक्तिग्रहविषयत्वं पदार्थस्मृतिविषयत्वञ्च । नचैव
मपूर्वत्वमितिः यागविषयकत्वादेर्विशेषस्य कार्ये लिङं विनाश-